

BAŠ-MOJ-ČELIK

Poskakivao je po šumi i brao cveće. Možda niste navikli da vidite Baš-čelika ovakvog ali u mojoj priči je baš takav. Dobar, bogat i slavan po čojstvu i junaštvu. Sve mu je potaman osim ljubavi... strašno bi voleo da nekoga voli. Neku dobru ženu, čistoga srca. Ne bi razmišljao - odmah bi je oženio. Kako da je nađe? Jedne noći usni san u kome mu dođe vila Ravijojla i koja mu objasni šta treba činiti da bi našao izabranicu srca svog. Pored kreveta mu ostavi nekakav džak pun semenja. Zadatak je bio da svaka devojka dobije po jedno seme.

Podelio je semenje devojčkama po celoj zemlji i rekao :“Koja bude za tri meseca odgajila najlepší cvet, ta će mi biti žena.“

Prvi mesec je bio miran... ni na jednom balkonu, prozoru... se ništa nije dešavalo... ali drugog meseca, svuda su počeli da kličaju mali izdanci... budući cvetovi.

Trećeg meseca dođe i dan kad je trebalo doći u Baš-čelikov dvor i doneti cvet. Redovi mladih devojaka su se protezali i duž i okolo grada...neke devojke su nosile i po dve saksije... rasadile su cvet za svaki slučaj... bio je to praznik mladosti i lepote... a naš junak tužan i zabrinut... Milica, Jovana, Ankica,Draga... Hrizanteme, đurđevci, ljiljani,dragoljubi, noćne frajle, božuri...

Sledeća, sledeća... ponavljao je tiho. Već je počelo da se smrkava... svi su se pitali kakav je to cvet koji će usrećiti Baš-čelika.

Dođe na red jedna lepa a siromašna devojka. Ona je nosila praznu saksiju.

Kad stade pred Čelika on razrogači oči, pa reče: „Kako se zoveš?“

„ Đurđa gospodaru... Izvinite, moje seme nikako nije moglo da klija. Zalivala sam ga, i čuvala, priče mu pričala a ono ni da makne. A ja baš volim cveće.“

„ Ti ćeš mi biti žena!“

Gradom se začu huk nezadovoljnih devojaka. „Nemoguće“ dovikivale su.

A Đurđa je stajala skamenjena. Nekako je smogla hrabrosti i upitala: „Kako, pa ja imam praznu saksiju?“

„Imaš praznu saksiju ali ti je srce puno dobrote i iskrenosti. Podelio sam svim devojkama ukleto semenje iz kojeg ništa izniknuti ne može. Ti si jedina koja je gajila ono što sam joj dao. Ostale su, videvši da im seme ne klija, stavljale u zemlju novo semenje.“

Sve devojke su razočarano i postideno ćutale.

A moj Baš-čelik je, zajedno sa svojom ženom Đurđom, postao Baš-velik.